

Et Par Bemærkninger om Frugttræavl.

Er man lidt Havemand og holder af at se Frugttræer om sig, saa er det ofte ærgerligt at se enkelte Træer Nar efter Nar vel at blomstre, men aldrig at bære Frugt. Indsenderen, der giver sig lidt af med Havevæsen, har ofte været stuffet i denne Henseende, i det flere Træer, som vidnede baade om Sundhed og Kraft, lovede alt muligt under Blomstringen, men desuagtet aldrig bar Frugt. Det faldt mig da ind, at jeg en Gang et eller andet Sted havde hørt noget om at skære en Ring ud af Barken for at naa Djemedet, og paa et Træ, som i mange Nar havde stuffet mig, besluttede jeg at foretage bemeldte Operation. Jeg valgte da en Gren, som Træet i værste Tilfælde kunde undvære uden at faa sin kurbannede Form forstyrret, og udtog i Efteraaret 1872 i Nærheden af Stammen en $\frac{3}{8}$ " bred Ring af Barken. I Foraaret 1873 blomstrede hele Træet som sædvanlig, og da ogsaa den ringskaarne Gren, men medens denne bar en saa stor Mængde Æbler, at den maatte understøttes, og derhos af en ualmindelig Størrelse, var der paa hele det øvrige Træ ikke et eneste Æble. Jeg ventede nu at se Grenen gaa ud; men om end noget svagere af Udseende og ikke saa rig paa Blade som det øvrige Træ, bar den ligesaa rigelig i 1874 og ligeledes i sidstafvigte Sommer. Men ihvorvel det nu seer ud til, at den ringskaarne Gren vil vedblive at leve, har jeg dog ikke villet foretage en saa radikal Operation paa andre Grene, men har ladet $\frac{1}{2}$ " Bark staa paa den ene Side af Ringen. Paa mange Grene paa forskellige Træer skar jeg saadanne Ringe i sidstafvigte Januar Maaned, og Resultatet har været, at alle de ringskaarne Grene have haaret Mængder af ualmindelig stor Frugt, medens de øvrige Dele af de forskellige Træer have holdt sig ufrugtbare som hidtil. Om det

nu vil holde sig i Længden med den førstomhandlede Øren, veed jeg vel ikke, men at det derimod ikke vil skade de øvrige, hvor Forbindelsen er vedligeholdt imellem Barken paa begge Ringens Sider, sætter jeg uden for al Tvivl, idet Barken fra Forbindelsesstedet nu udvider sig til begge Sider for efterhaanden at dække Saaret.

Hvad jeg her har anført, er maaffe ikke noget Nyt for Pomologer, men i den Tro, at der er Mange, der ligesom jeg fuste i den ædle Gartnerkunst, og som gjerne ville foruden at have Blomster ogsaa have Frugt, er det, at jeg beder disse Meddelelser optagne i Tidsskriftet. Jeg skal bemærke, at jeg hidtil kun har foretaget den omhandlede Operation paa Æbletræer.

Bed denne Lejlighed maatte det maaffe være mig tilladt ogsaa at opholde mig lidt ved et Onde, som Mange med Grund beklage sig over, et Onde, der heri Jylland tilintetgjør alle Forhaabninger om at faa fremkalbt en god Frugthave. Ondet er Kræft, og mere end noget Andet er den Grunden til, at det gaaer saa langsomt med at faa Frugtrækulturen frem her i Jylland.

Hvad der nu er den eller de egentlige Grunde til, at der kommer Kræft paa Æbletræer, skal jeg vel ikke kunne sige, men det forekommer mig, at de kunne være mange og navnlig da alle de Fejl, der ofte kegaaes ved selve Plantningen, ligesom senere ogsaa Mangelen paa Tilsyn kan bidrage til, at Træet bliver svagt. Den første Fejl, der i Regelen begaaes, er, at da Træet ved at optages mister mange af sine bedste Rodder, aftager man ikke i samme Forhold af dets Top. Den mindre Rod kan ikke tilføre det større Legeme tilbørlig Næring, og Følgen er, at der paa Stammens eller enkelte Ørenes Bark bliver svage Steder, hvor Insekterne kunne bore sig ind og lægge deres Æg. Svagheden kan selvfølgelig ogsaa hidrøre fra Jordbunden, at denne enten er for mager eller for død og tung og utilgængelig for Luftens Paavirkning, saa at Næringsstofferne ligge bundne, men ogsaa, og vistnok som oftest, derfra, at man i Almindelighed strax vil have et stort Træ og hos Gartneren gaaer forbi de smaa kortstammede Træer hen til de højestammede, for der at træffe sit Valg. Naar nu et saadant Træ bliver plantet, hvor der ikke er fuldbendte Læforhold, piffes det hid og did af Blæsten, og enhver lille Rod, det stødter ud, bliver under Bevægelsen brudt. Næringen til Træet bliver derved for ringe, og det sygner. Insekterne ere ved Haanden, og Kræftskaden viser sig det næste Foraar. Jeg har lige saa lidt kunnet undgaa Kræft i mine Træer, al den Stund jeg ikke, førend Ulykken var der, var kommen til at tænke over at forebygge den. Jeg vidste i Begyn-